

ISO 9001

Ομιλία του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων

κ. Δημήτρη Συλλούρη

με θέμα «28^η Οκτωβρίου 1940, εβδομήντα εννιά (79) χρόνια μετά:

Η συμμετοχή των Ελλήνων της Κύπρου στους αγώνες για την ελευθερία και η ιστορική ευθύνη του ελληνισμού απέναντι στις σύγχρονες μορφές φασισμού»

Συνεδριακό Κέντρο «Περικλής Λύτρας» - Πανεπιστημιούπολη Άλσους

Αγίου Σπυριδωνος 28, Αιγάλεω, Αθήνα

Τετάρτη, 23 Οκτωβρίου 2019 - 10.30 π.μ.

Είναι πραγματικά με μεγάλη χαρά και τιμή που αποδέχθηκα την πρόσκληση του πρύτανη του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής καθηγητή Παναγιώτη Καλδή να παρευρίσκομαι σήμερα στην εκδήλωση του πανεπιστημίου για την 79^η επέτειο του έπους του 1940, για να τιμήσουμε μαζί, με διάθεση προβληματισμού, αλλά και αισθήματα εθνικής υπερηφάνειας την κορυφαία πράξη αντίστασης των Ελλήνων ενάντια στον φασισμό της Ιταλίας και της Γερμανίας, χώρες που καταστρατήγησαν κάθε έννοια δικαίου, με στόχο την καθυπόταξη των λαών, για την εξυπηρέτηση των εδαφικών διεκδικήσεων και συμφερόντων τους. Παρόμοιες συμπεριφορές επαναλαμβάνονται δυστυχώς σήμερα από άλλους σε βάρος τόσο της Ελλάδας όσο και της Κύπρου. Γι' αυτό και η ιστορική ανάμνηση δεν μπορεί να αδιαφορεί για τις σημερινές πραγματικότητες.

Με τη σημερινή ευκαιρία οφείλουμε να εξάρουμε όλους διαχρονικά τους αγώνες των Ελλήνων, που στη ζωή τους όρισαν να φυλάγουν Θερμοπύλες, ποτέ από το χρέος μη κινούντες, κι όταν ακόμα προβλέπουν πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος, κι οι Μήδοι επιτέλους θα διαβούνε, όπως εύστοχα αναφέρει ο Αλεξανδρινός ποιητής. Με συναίσθηση του χρέους προς την πατρίδα, αλλά και της ευθύνης τους απέναντι στις παρούσες και μέλλουσες γενιές, χωρίς να λογαριάζουν τις δυσκολίες, οι Έλληνες ιστορικά αγωνίζονται

με την ψυχή τους, που δε γνωρίζει όρια και αναστολές, όταν πρόκειται να έρθει αντιμέτωπη με τις φασιστικές νοοτροπίες των ισχυρών, που, για να πετύχουν τους ευτελείς στόχους τους, θέτουν ανάλητα σε δεύτερη μοίρα την ανθρώπινη ύπαρξη. Κι αυτό ας αποτελέσει απάντηση σε κάποιες σειρήνες ενός ψευδεπίγραφου λεγόμενου «ορθολογισμού», που, αντί του ορθού, του λογικού, του εθνικού και του αξιοπρεπούς, προτείνουν, υπό τον μανδύα του «ορθολογισμού», την εκλογίκευση της αποδοχής, της παράδοσης και του εξευτελισμού κρατών και λαών.

Με την ιστορική ευθύνη λοιπόν που τους χαρακτηρίζει διαχρονικά, οι Έλληνες απάντησαν και στις 28 του Οκτώβρη του 1940, όταν ο ιταλικός φασισμός κτυπούσε την πόρτα της Ελλάδας ζητώντας γην και ύδωρ. Στη φασιστική απαίτηση του Μουσολίνι, αφηφώντας τις αριθμητικές αναλογίες, όρθωσαν το ΟΧΙ τους δυναμικό και νικηφόρο, που ανέκοψε τα κύματα της βίας και της βαρβαρότητας, περιφρούρησε τα υψηλά ιδανικά της ελληνικής φυλής και καταξίωσε το ένδοξο παρελθόν και μεγαλείο της Ελλάδας.

Η απόκρουση της ιταλικής εισβολής αποτέλεσε την πρώτη νίκη των Συμμάχων, που κατέρριψε τον μύθο για το αήττητο των δυνάμεων του Άξονα και αναπτέρωσε το ηθικό των κατατρομαγμένων, από τη λαίλαπα του φασισμού και ναζισμού, λαών στη σκλαβωμένη Ευρώπη. Οι νίκες των Ελλήνων στο αλβανικό μέτωπο συνεπεία των οποίων προκλήθηκαν καθυστερήσεις στις πολεμικές επιχειρήσεις των δυνάμεων του Άξονα συνέβαλαν καθοριστικά στη νικηφόρα έκβαση της κοινής προσπάθειας των Συμμάχων ενάντια στον φασισμό.

Κυρίες και κύριοι,

Η αντίσταση στις σιδερόφρακτες στρατιές του Χίτλερ και του Μουσολίνι δεν ήταν βεβαίως καθόλου εύκολη. Οι Έλληνες στρατιώτες είχαν να αντιμετωπίσουν στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες και κακουχίες απερίγραπτες. Αλλά και η γερμανική κατοχή υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή, αφού συνοδεύτηκε από φρικαλεότητες, εγκλήματα πολέμου και άλλες πράξεις βαρβαρότητας.

Μέχρι το τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, της πολεμικής σύγκρουσης με τους περισσότερους θανάτους στην ανθρώπινη ιστορία, η Ελλάδα μετρούσε τις μεγαλύτερες απώλειες, σε πληθυσμιακή αναλογία, από τις υπόλοιπες χώρες της Συμμαχίας. Αξιόπιστες πηγές αναφέρουν πως σε σύνολο εξήντα εκατομμυρίων νεκρών υπολογίζεται ότι, κατά τη διάρκεια του πολέμου και της κατοχής, έχασαν τη ζωή τους γύρω στους 750 000 Έλληνες, ποσοστό επί του πληθυσμού 10%.

Φίλες και φίλοι,

Σε αυτό τον αντιφασιστικό αγώνα της Ελλάδας οι Κύπριοι με ηρωισμό, πίστη και θυσία έδωσαν μαζικά το «παρών» τους, όπως πάντα έπρατταν, από αρχαιοτάτων χρόνων. Σύμφωνα με τις παραδόσεις, η Κύπρος προσεκλήθη να λάβει μέρος στην πρώτη μεγάλη ελληνική εκστρατεία εναντίον της Τροίας από τον ίδιο τον αρχιστράτηγο των Ελλήνων Αγαμέμνονα, στον οποίο ο βασιλιάς Κινύρας πρόσφερε ως συμβολικό δώρο έναν θώρακα, γεγονός που μαρτυρεί και ο Όμηρος στην Ιλιάδα. Δεν είναι τυχαίο που σημαντικές πόλεις της Κύπρου ιδρύθηκαν από Έλληνες που συμμετείχαν στον Τρωικό Πόλεμο, όπως η Σαλαμίνα από τον Τεύκρο, γιο του βασιλιά της Σαλαμίνας του Σαρωνικού Τελαμώνα, το Ιδάλιο από τον απόγονο του Τεύκρου Χαλκάνορα κ.ά.

Στην προετοιμασία της ελληνικής επανάστασης, μετά από τέσσερις αιώνες σκλαβιάς, η Κύπρος συνέβαλε τόσο με τη μύηση στη Φιλική Εταιρεία κληρικών και λαϊκών όσο και με την οικονομική συνεισφορά της. Γι' αυτό εξάλλου πλήρωσε βαρύ φόρο αίματος, με τις σφαγές του καλοκαιριού του 1821, με πρώτα θύματα τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό και τους τρεις μητροπολίτες του νησιού και στη συνέχεια εκατοντάδες προύχοντες και λαϊκούς. Στην επαναστατημένη Ελλάδα το 1821, σύμφωνα με τα ελληνικά αρχεία, πολέμησαν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις στη στεριά και στη θάλασσα πέραν των 550 Κυπρίων νέων.

Η συμμετοχή Κυπρίων εθελοντών στις επαναστατικές κινητοποιήσεις και στους ελληνικούς πολέμους συνεχίστηκε αμείωτη και μετά την επίτευξη της ελληνικής ανεξαρτησίας. Κύπριοι πήραν μέρος στις επαναστάσεις της Ηπείρου και της Θεσσαλίας του 1854 και του 1878, στις κρητικές επαναστάσεις του 1866-1869, του 1878 και του 1896-1897, στις επιστρατεύσεις του 1880 και του 1886. Μετά την έλευση των Βρετανών, το 1878, η εκδήλωση της κυπριακής συμπαραστάσης προς την Ελλάδα γινόταν ευκολότερα, όχι όμως απρόσκοπτα.

Στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 πήραν μέρος 1 000 Κύπριοι εθελοντές, ένας πολύ μεγάλος αριθμός για τη σύντομη διάρκεια του πολέμου και για τις δυσκολίες στη θαλάσσια συγκοινωνία με τον Πειραιά. Οι περισσότεροι Κύπριοι εθελοντές υπηρέτησαν στο μόνο νικηφόρο τμήμα του ελληνικού στρατού, στην ταξιαρχία του συνταγματάρχη Κωνσταντίνου Σμολένσκη, και πολέμησαν στη μάχη του Βελεστίνου.

Η Κύπρος έστειλε μικρό αριθμό Μακεδονομάχων και στον Μακεδονικό Αγώνα του 1904-1908, καθώς ο θάνατος του Παύλου Μελά στη Μακεδονία, τον Οκτώβριο του 1904, είχε προκαλέσει μεγάλη συγκίνηση και στο νησί. Πολύ μαζικότερη υπήρξε η συμμετοχή Κυπρίων στον ελληνικό στρατό στη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων, όταν

στρατεύθηκαν περίπου 1 500-1 800 εθελοντές, στην πλειοψηφία τους αγρότες, αλλά και δάσκαλοι, φοιτητές και μαθητές. Ο αριθμός των Κυπρίων πεσόντων στους πολέμους του 1912-1913, στην Ήπειρο και στη Μακεδονία, ανήλθε στους πενήντα πέντε.

Κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο 12 000 τουλάχιστον Κύπριοι εθελοντές κατετάγησαν στο «μακεδονικό εκστρατευτικό σώμα» του βρετανικού στρατού. Γύρω στους εξήντα από αυτούς σκοτώθηκαν ή απεβίωσαν από διάφορες ασθένειες και είναι θαμμένοι σε βρετανικά στρατιωτικά κοιμητήρια στη Μακεδονία. Εκτός από αυτούς, Κύπριοι κατατάχθηκαν και στον ελληνικό στρατό και πολέμησαν στο μακεδονικό μέτωπο. Μόνο στη φονική μάχη του Σκρα σκοτώθηκαν πέντε Κύπριοι εθελοντές. Η Κύπρος έδωσε το παρών της και στη μικρασιατική εκστρατεία τόσο με εθελοντές όσο και με αρκετούς, πια, αξιωματικούς.

Τον Σεπτέμβριο του 1939, με την κήρυξη του πολέμου από τη Μεγάλη Βρετανία εναντίον της ναζιστικής Γερμανίας, η Κύπρος εισήλθε άμεσα στον πόλεμο, ως βρετανική αποικία. Τον Οκτώβριο του 1939 στάλθηκαν οι πρώτοι Κύπριοι εθελοντές στρατιώτες του βρετανικού στρατού, διαφόρων ειδικοτήτων, στην Αίγυπτο και μερικούς μήνες αργότερα ήταν οι πρώτοι από βρετανική αποικία που έφτασαν στη Γαλλία, γεγονός που πανηγυρίστηκε στη Βουλή των Κοινοτήτων. Οι Κύπριοι πολέμησαν σε διάφορα πολεμικά μέτωπα, σε όλο τον κόσμο: στη Γαλλία, στην Ελλάδα, σε διάφορες χώρες της Αφρικής, στη Μέση Ανατολή και στην Ιταλία. Ειδικά οι Κύπριοι ημιονηγοί διακρίθηκαν στην εκκένωση της Δουγκέρκης, στη μάχη του Κερέν, στην Αβησσυνία, και στις φονικές μάχες του Κασίνο, στην Ιταλία. Ο συνολικός αριθμός τους υπολογίζεται σε 20 000 περίπου, ανάμεσά τους και 800 γυναίκες.

Αψευδής και πικρός μάρτυρας της κυπριακής συμβολής στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είναι ο κατάλογος των 374 Κυπρίων πεσόντων του βρετανικού στρατού. Οι τάφοι τους βρίσκονται σε 71 κοιμητήρια 24 χωρών του κόσμου, ακόμη και στην Ινδία, στην Κίνα και στη Σιγκαπούρη. Στην Ελλάδα βρίσκονται οι τάφοι 100 Κυπρίων, σχεδόν όλοι στο συμμαχικό στρατιωτικό κοιμητήριο του Παλαιού Φαλήρου και μερικοί στη Σούδα, στην Κρήτη.

Εκτός από αυτούς, Κύπριοι, στην πλειοψηφία τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατατάχθηκαν στον ελληνικό στρατό και πολέμησαν κατά το 1940-1941, αλλά και στη Μέση Ανατολή. Παράλληλα, και στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως και στους προηγούμενους πολέμους, έγιναν παγκύπριοι έρανοι υπέρ της Ελλάδας, με τους Κυπρίους και τις Κυπρίες, σε κλίμα μεγάλης συγκίνησης, να προσφέρουν χρήματα,

χρυσαιφικά, τρόφιμα και ό,τι μπορούσε ο καθένας. Οι πρώτοι έρανοι υπέρ της Ελλάδας στην Κύπρο έγιναν τον Αύγουστο του 1940, αμέσως μετά τον τορπιλισμό της «Έλλης» στην Τήνο, και συνεχίστηκαν στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, αλλά και μετά την απελευθέρωση, για τον επισιτισμό της χώρας. Οι μετριότεροι υπολογισμοί για το σύνολο των κυπριακών εράνων υπέρ της Ελλάδας στη διάρκεια του πολέμου κυμαίνονται στις 300 - 350 χιλιάδες λίρες. Ανάμεσα στις προσφορές σε είδος ξεχωρίζουν 15 000 περίπου δακτυλίδια αρραβώνος (βέρες), γυναικών και ανδρών, και άλλα 30 000 χρυσά κοσμήματα: τα άγια των αγίων της κυπριακής ψυχής.

Η κυπριακή συμμετοχή στον αγώνα κατά του φασισμού για την επικράτηση των ιδανικών της ελευθερίας και της δημοκρατίας δημιούργησε και στην Κύπρο την αίσθηση ότι θα παραχωρούνταν η αυτοδιάθεση στους Κυπρίους και η ένωσή τους με την Ελλάδα. Ανάλογη εντύπωση για τη βρετανική «ανταπόδοση» επικράτησε και στον ελληνικό λαό, πιστό σύμμαχο της Μεγάλης Βρετανίας στον πόλεμο. Όμως οι ελπίδες αυτές έμελλε να διαψευστούν. Και όχι μόνον αυτό, αλλά ο Εμφύλιος Πόλεμος και η αδελφοσφαγή που ακολούθησε, από το 1946 έως το 1949, πέρα από όλες τις άλλες αρνητικές συνέπειες, που δίχασαν τη νεοελληνική κοινωνία για δεκαετίες, επηρέασε και το Κυπριακό. Οι μεταπολεμικές ελληνικές κυβερνήσεις, εξαρτημένες οικονομικά και στρατιωτικά από τη Βρετανία και από το 1947 από τις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αδύνατο να διεκδικήσουν με αποφασιστικότητα την παραχώρηση της Κύπρου από το Λονδίνο. Ακολούθησε το πραξικόπημα της χούντας στην Ελλάδα το 1967, που κατέλυσε τη δημοκρατία, με αποτέλεσμα μια εφταετία κατά την οποία κυριάρχησαν η κατάργηση στοιχειωδών ελευθεριών, οι φυλακίσεις, οι εξορίες, τα βασανιστήρια, αλλά και ο πνευματικός μεσαίωνας. Αποκορύφωμα των πράξεων του δικτατορικού καθεστώτος η θυματοποίηση της Κύπρου τον μαύρο Ιούλη του 1974.

Κυρίες και κύριοι,

Η εκτενής αναφορά μου στη συμμετοχή των Κυπρίων στους αγώνες του έθνους και ειδικότερα στον αγώνα εναντίον του φασισμού σκοπό έχει να υπομνήσει τους δεσμούς αίματος ανάμεσα στις χώρες μας, τη διαχρονική ενότητα του έθνους, ιδιαίτερα σε στιγμές δύσκολες, αλλά και να στείλει το μήνυμα ότι αυτή θα είναι η στάση και συμπεριφορά μας έναντι των όποιων φασιστικών αντιλήψεων και επιδιώξεων προβάλλουν σήμερα ως η σοβαρότερη απειλή από οποιαδήποτε στιγμή μετά το τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Τα φασιστικά και ρατσιστικά κόμματα που εμφανίζονται σήμερα σε πολλές χώρες της Ευρώπης, ως αποτέλεσμα μεταξύ άλλων των αυξημένων μεταναστευτικών

ρών προς τις ευρωπαϊκές χώρες, θέτουν σε κίνδυνο την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης, που γεννήθηκε μετά τη νίκη των συμμαχικών δυνάμεων ενάντια στην υπεροπλία των δυνάμεων του Άξονα, ως μέσο αποφυγής ενός νέου πολέμου και ως ασφαλής μέθοδος διαφύλαξης της ειρήνης, με την απομόνωση ακραίων μορφών εθνικισμού και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Ακραία περίπτωση σύγχρονης μορφής φασιστικής συμπεριφοράς κράτους αποτελεί η Τουρκία, με τις εντάσεις που προκαλεί σε καθημερινή βάση αμφισβητώντας τα κυριαρχικά δικαιώματα τόσο της Ελλάδας στο Αιγαίο όσο και της Κύπρου στην ανατολική Μεσόγειο. Μια χώρα που το 1974 εισέβαλε παράνομα σε ένα ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος με τραγικές συνέπειες για τον ελληνισμό της Κύπρου. Το κυπριακό πρόβλημα ως αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής, με τη βίαιη διαίρεση του νησιού, τη συνεχιζόμενη κατοχή, τη συστηματική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δράμα δεκάδων οικογενειών για τους ανθρώπους τους που αγνοούνται, τις χιλιάδες προσφύγων, τη λεηλασία του ελληνικού πολιτισμού, συνεχίζει να αποτελεί μια ανοικτή αιμάσσοισα πληγή για την Ευρώπη και τη διεθνή κοινότητα.

Σήμερα η Τουρκία, σε μια προσπάθεια να καταστεί περιφερειακή δύναμη στην περιοχή μας, για την εξυπηρέτηση των δικών της στόχων και συμφερόντων, καταστρατηγεί θρασύτητα το διεθνές δίκαιο εκτοξεύοντας καθημερινά απειλές στο Αιγαίο, στη νοτιοανατολική Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή και στη βόρειο Αφρική. Η τουρκική προκλητικότητα και επιθετικότητα ολοένα και εντείνεται, με τα τουρκικά πλοία και αεροσκάφη να προβαίνουν καθημερινά σε παραβιάσεις στα χωρικά ύδατα και στον εναέριο εθνικό χώρο, θέτοντας σε κίνδυνο τις χώρες μας. Ιδιαίτερα προκλητικές και επικίνδυνες είναι οι παράνομες τουρκικές δραστηριότητες στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Κύπρου, στο πλαίσιο διεξαγωγής ερευνών σε σχέση με τους ενεργειακούς πόρους, χωρίς κανένα σεβασμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας, με στόχο την επιβολή νέων τετελεσμένων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και η διεθνής κοινότητα οφείλουν να εντείνουν τις πιέσεις τους και να προβούν άμεσα στη λήψη μέτρων, ώστε να τερματιστεί η παράνομη δράση της Τουρκίας, που δοκιμάζει τις αντοχές του ελληνισμού στη Θράκη, στο Αιγαίο και στην Κύπρο.

Δηλώνουμε αποφασισμένοι, Κύπρος και Ελλάδα, όπως αγωνιστήκαμε ενάντια στον φασισμό κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, έτσι να αγωνιστούμε ενάντια και στις νέες μορφές φασισμού, όπως αυτές εκφράζονται στις μέρες μας και εις βάρος μας από την

Τουρκία. Στέλνουμε ισχυρό μήνυμα στη διεθνή κοινότητα πως τέτοιες συμπεριφορές διαταράσσουν την ειρήνη και ασφάλεια στην περιοχή και ως εκ τούτου δεν πρέπει να επιτραπεί στην Τουρκία να συνεχίσει την αλαζονική και παράνομη συμπεριφορά της. Ταυτόχρονα, θα συνεχίσουμε, με προσήλωση και ατσάλινη αποφασιστικότητα, τον αγώνα μας, για να καμφθεί η τουρκική αδιαλλαξία και προκλητικότητα, μέχρι να εξευρεθεί μια δίκαιη και λειτουργική λύση του Κυπριακού, μια λύση που θα εδράζεται στο διεθνές δίκαιο, στις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες και θα διασφαλίζει την ακεραιότητα της χώρας μας, καθώς και τις βασικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων ανεξαιρέτως των πολιτών.

Ελληνίδες και Έλληνες,

Σήμερα, που η ψυχή μας καταυγάζεται από το ανέσπερο φως του πνεύματος της επετείου της 28^{ης} Οκτωβρίου, οφείλουμε να ενεργοποιήσουμε την ιστορική μας μνήμη, για να αντλήσουμε τα ρωμαλέα διδάγματα πατριωτισμού, πίστης και αγωνιστικότητας και να στρατεύσουμε τις δυνάμεις μας στην υπηρεσία της εθνικής και φυσικής μας επιβίωσης. Με την ιστορική γνώση του παρελθόντος επιβάλλεται να έχουμε σήμερα την ετοιμότητα, ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις απειλές που δεχόμαστε Κύπρος και Ελλάδα. Γιατί η διάθεση για πρόκληση εντάσεων και πολεμικών συρράξεων περιορίζεται μόνο όταν ο εχθρός αντιληφθεί ότι η επιθετικότητά του θα αντιμετωπιστεί με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα. Οι πολιτικές παραιτήσεις και διπλωματικές αβρότητες, αν και επιβεβλημένες για την εξασφάλιση συμμάχων και υποστηρικτών, δεν είναι ωστόσο αρκετές, για να ανακόψουν την επεκτατική βουλιμία του εχθρού.

Κυρίες και κύριοι,

Αποτίνουμε και φέτος με αισθήματα συγκίνησης και περηφάνιας τον οφειλόμενο φόρο τιμής στη μνήμη όλων όσοι αντιστάθηκαν σθεναρά στο τέρας του φασισμού, καθώς και όλων των θυμάτων του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, με την ευχή το παράδειγμά τους να εμπνέει και να καθοδηγεί τις σημερινές γενιές και κάθε δημοκρατικό λαό που αγωνίζεται για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια. Μπροστά στην κορυφούμενη αναβίωση φασιστικών νοοτροπιών και επιδιώξεων σήμερα από χώρες της περιοχής μας και συγκεκριμένα από τη γειτονική μας Τουρκία, αντιτάσσουμε τη δέσμευσή μας και διατρανώνουμε την αποφασιστικότητά μας να αντιπαλέψουμε, με όλες μας τις δυνάμεις, για να αναχαιτίσουμε κάθε εχθρική ενέργεια και επιβουλή που στρέφεται ενάντια στη Δημοκρατία και στα κυριαρχικά δικαιώματά μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω ξανά για την πρόσκληση να εκφωνήσω τον πανηγυρικό για την ένδοξη επέτειο του ηρωικού έπους του '40, στη σημερινή εκδήλωση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, καθώς και για τη ζεστή φιλοξενία και αγάπη σας. Τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου εκφράζω, με την ευκαιρία αυτή, και προς την ελληνική κυβέρνηση και τον ελληνικό λαό για την αδιάλειπτη και συνεπή συμπαράστασή τους στον αγώνα του κυπριακού λαού.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ-ΟΧΙ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΙΜΙΟ-ΑΤΤΙΚΗΣ